

Til lovforslag nr. L 85. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 8. december 1999

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Justering af pinsepakken m.m.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Advokatfirmaet Tommy V. Christiansen,
Andersen, Kim Wind, Solrød Strand,
Danmarks Forvaltningshøjskole,
De danske Landboforeninger og
Moore Stephens Skat.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) vil ved 3. behandling stemme hverken for eller imod lovforslaget. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Danske Folkepartis og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling. Mindretallet kan stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Frihed 2000's medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*

ved 3. behandling. Mindretallet kan stemme for de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, DF, RV, EL, KRF og FRI):

Til § 1

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. I § 5, stk. 6, § 6, stk. 3, 2. pkt., og § 30, stk. 1, 3. pkt., ændres »Ligningsrådet« til: »Skatteministeren«, og i § 5, stk. 6, ændres »rådets« til: »skatteministerens«.

2) *Nr. 15* affattes således:

»15. I § 21, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»For bygninger som nævnt i § 19 opgøres den gennemsnitlige andel af den samlede anskaffelsessum, som de afskrivningsberettigede udgifter til anskaffelse og forbedringer m.v. udgør. Den gennemsnitlige andel kan dog altid fastsættes til mindst det beløb, der kunne være afskrevet, såfremt der var foretaget maksimale afskrivninger på bygningen i den periode, hvor bygningen har været afskrivningsberettiget. Den andel af den samlede salgssum, der skal indgå ved opgørelsen efter 1. pkt. og stk. 3, udgøres af den andel, der er opgjort efter 3. og 4. pkt.«

3) I den under *nr. 17* foreslåede affattelse af § 21, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »ejerkredsen« til: »ejere med bestemmende indflydelse«.

4) Efter *nr. 22* indsættes som nyt nummer:

»01. § 37 ophæves.«

5) Efter nr. 27 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 54, stk. 1, ændres »stk. 3-7« til: »stk. 3-8«.

6) Efter nr. 29 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 56, stk. 1, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

7) I det under nr. 31 foreslåede § 58 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »som ikke er fradraget« til: »som er afholdt, men ikke fradraget«, og stk. 2, 4. pkt., udgår.

Til § 7

8) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 15, stk. 3, nr. 2, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

9) Efter nr. 6 indsættes som nye numre:

»02. I § 18, stk. 1, ændres »eller på installationer heri« til: »installationer, der udelukkende tjener sådanne bygninger«.

03. I § 19 ændres »afskrivningslovens § 15, stk. 1,« til: »afskrivningslovens § 15, stk. 2,«.

10) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

»04. I § 21 B ændres »ligningslovens § 14 J« til: »afskrivningslovens § 39, stk. 6,«.

Til § 8

11) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 15 d indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Udgør den skattemæssige anskaffelsessum for aktierne eller anparterne efter stk. 4 et negativt beløb, medregnes det negative beløb ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste eller tab ved afståelse af disse. Afstås aktierne eller anparterne til det selskab, der har udstedt disse, jf. ligningslovens § 16 B, og finder aktieavancebeskatningslovens regler om opgørelse af fortjeneste og tab ikke anvendelse, medregnes en eventuel afståelsessum samt en til den afståede del af aktie- eller anpartskapitalen svarende del af det negative beløb i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst. Nedsættes aktie- eller anpartskapitalen, jf. ligningslovens § 16 A, og finder aktieavancebeskatningslovens regler om opgørelse af fortjeneste og tab ikke anvendelse, medregnes en eventuel udlodning samt en til nedsættelsen af aktie- eller anpartskapitalen svarende del af det negative beløb på samme

måde i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst.«

Til § 12

12) Nr. 1 affattes således:

»1. Efter § 7 U indsættes:

»§ 7 V. For modtagere af uddelinger, som efter fondens eller foreningens valg fradrages på de tidspunkter, hvor de enkelte rater forfalder, jf. fondsbeskatningslovens § 4, stk. 3, 2. pkt., udskydes beskatningstidspunktet for uddelingen tilsvarende.«

Til § 18

13) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 2, stk. 5, der bliver stk. 4, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

Til § 21

14) I stk. 3 indsættes efter »27,«: »02«, efter »§ 7, nr.« indsættes: »02, 03,«, og »og 8« ændres til: », 8 og 04«.

15) I stk. 4 indsættes som 3. pkt.:

»Den skattepligtige kan dog vælge at anvende reglerne i § 1, nr. 6, 7, 9, 10, 13, 14 og 16, fra og med indkomståret 1999.«

16) I stk. 9 ændres to steder »nr. 30« til: »nr. 03 og 30«.

17) I stk. 17 ændres »nr. 1-7 og 11« til: »nr. 1-5, 01 og 9«.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Der er tale om et teknisk ændringsforslag.

Efter lovforslaget ændres kompetencen i afskrivningslovens § 5, stk. 6, til at dispensere fra reglerne om udskydelse af selskabers førsteårsafskrivninger fra Ligningsrådet til skatteministeren. Efter gældende regler er det en betingelse, at rådet anser det for godtgjort, at anskaffelsen af aktiver til udlejning er et led i normal forretningsmæssigt drevet udlejningsvirksomhed og i det væsentlige ikke har til formål at opnå adgang til skattemæssig afskrivning på de anskaffede aktiver.

Som følge af den foreslåede ændrede kompetence til at træffe afgørelse skal udtrykket »rå-

dets« i bestemmelsen ændres til »skatteministerens«.

Til nr. 2

Ændringsforslaget skal sikre, at der for blandt benyttede bygninger ikke sker beskatning af genvundne afskrivninger i tilfælde, hvor de genvundne afskrivninger overstiger salgssummen, fordi den nedskrevne værdi opgøres til et negativt beløb som følge af anvendelse af metoden med, at den gennemsnitlige del af anskaffelsessummen danner grundlag for afskrivningerne. En negativ nedskreven værdi er udtryk for, at de foretagne afskrivninger overstiger den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del af bygningen.

Afstås bygningen for mere end anskaffelsessummen, giver den negative nedskrevne værdi ikke anledning til problemer, idet der som genvundne afskrivninger højst kan ske beskatning af et beløb svarende til de foretagne afskrivninger.

Afstås bygningen derimod for mindre end anskaffelsessummen, medfører negative nedskrevne værdier, at der sker beskatning som genvundne afskrivninger af et beløb svarende til den negative nedskrevne værdi. Dette vil eksempelvis indebære, at der skal ske beskatning af et større beløb end salgssummen. Dette er ikke rimeligt.

Den foreslåede regel skal føre til, at den nedskrevne værdi ikke kan blive negativ.

Efter lovforslaget opgøres der for bygninger som nævnt i afskrivningslovens § 19 en gennemsnitlig andel af den samlede anskaffelsessum til brug for opgørelsen af fortjeneste eller tab. Andelen opgøres som den andel af den samlede anskaffelsessum, som de afskrivningsberettigede udgifter udgør. Den andel, som de afskrivningsberettigede udgifter udgør af anskaffelsessummen, er også den andel, som skal medregnes af den samlede salgssum for bygningen ved opgørelsen af fortjeneste eller tab.

Denne opgørelsesmetode kan imidlertid indebære, at den nedskrevne værdi beregningsteknisk i nogle tilfælde bliver negativ, jf. lovforslagets bemærkninger.

Der kan forekomme negative nedskrevne værdier i det tilfælde, hvor ejertiden er længere end den periode, som det tager at afskrive et interval af anskaffelsessummen fuldt ud. En negativ nedskreven værdi kan dog kun forekomme, hvis der mindst er ét afskrivningsinterval, der har været

anvendt til et afskrivningsberettiget formål i hele ejerperioden.

Det skyldes, at et givet interval indgår i beregningen af det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag med følgende beløb:

$$\frac{\text{den afskrivningsberettigede periode} \times \text{anskaffelsessum for intervallet}}{\text{ejerperioden}}$$

De maksimale afskrivninger, der i alt har kunnet foretages på et afskrivningsinterval, opgøres som

$$\frac{\text{den afskrivningsberettigede periode} \text{ (dog max. 20 år)} \times \text{anskaffelsessum for intervallet}}{20 \text{ år}}$$

Negativ nedskreven værdi forekommer, når resultatet af den første brøk er mindre end resultatet af den sidste brøk. Dette kan kun være tilfældet, når ejertiden overstiger 20 år og den afskrivningsberettigede periode er mindre end ejertiden, jf. nedenstående eksempler.

Eksempel 1

En bygning erhverves for 1.000.000 kr. I år 1-10 anvendes den for 50 pct.s vedkommende til et afskrivningsberettiget formål. I år 11-30 anvendes den til et afskrivningsberettiget formål for 25 pct.s vedkommende.

Den gennemsnitlige del af anskaffelsessummen, der har været afskrivningsberettiget, udgør således:

$$\frac{10 \text{ år} \times 50 \text{ pct.} \times 1.000.000 \text{ kr.} + 20 \text{ år} \times 25 \text{ pct.} \times 1.000.000 \text{ kr.}}{30 \text{ år}} = 333.333 \text{ kr.}$$

20 år er den periode, inden for hvilken et afskrivningsinterval kan afskrives fuldt ud. Inden for 20 år kan et interval således aldrig være afskrevet fuldt ud, og derfor vil den andel af anskaffelsessummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, aldrig kunne udgøre en større del end de afskrivninger, der kunne være foretaget eller faktisk er foretaget.

Hvis der har været foretaget fuld afskrivning på bygningen, vil der være afskrevet 375.000 kr. Det vil sige, at den nedskrevne værdi bliver 333.333 kr. - 375.000 = - 41.667 kr.

I det følgende gennemgås en række eksempler på opgørelsen af genvundne afskrivninger, hvor den nedskrevne værdi er negativ.

Hvis bygningen efter parternes aftale afstås til 50.000 kr., skal den del af salgssummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, opgøres således:

$$\frac{50.000 \text{ kr.} \times 333.333}{1.000.000 \text{ kr.}} = 16.667 \text{ kr.}$$

Fortjenesten udgør dermed 16.667 kr. - (-41.667 kr.) = 58.334 kr.

Fortjenesten overstiger dermed salgssummen for bygningen. Det er næppe rimeligt, at der sker beskatning af et beløb som genvundne afskrivninger, der overstiger salgssummen.

Hvis bygningen ifølge parternes aftale sælges til 800.000 kr., vil den del af salgssummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, udgøre

$$\frac{800.000 \text{ kr.} \times 333.333}{1.000.000} = 266.666 \text{ kr.}$$

Fortjenesten udgør dermed 266.666 kr. - (-41.667 kr.) = 308.333 kr., og dette beløb vil blive beskattet som genvundne afskrivninger.

Hvis bygningen sælges til 1.000.000 kr., vil den del af salgssummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, udgøre

$$\frac{1.000.000 \text{ kr.} \times 333.333}{1.000.000} = 333.333 \text{ kr.}$$

Fortjenesten udgør dermed 333.333 kr. - (-41.667 kr.) = 375.000 kr. Det vil sige, at de foretagne afskrivninger genvindes fuldt ud, selvom den nedskrevne værdi beregningsteknisk er negativ.

Eksempel 2

En bygning anvendes i år 1-10 for 50 pct.s vedkommende til et afskrivningsberettiget formål, og i år 11-30 for 75 pct.s vedkommende afskrivningsberettiget.

Det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag udgør

$$\frac{10 \text{ år} \times 50 \text{ pct.} \times 1.000.000 \text{ kr.} + 20 \text{ år} \times 75 \text{ pct.} \times 1.000.000 \text{ kr.}}{30 \text{ år}} = 666.667 \text{ kr.}$$

Med fuld afskrivning er der afskrevet i alt 750.000 kr. Den nedskrevne værdi udgør således 666.667 kr. - 750.000 kr. = - 83.333 kr.

Hvis bygningen afstås til 200.000 kr., skal den del af salgssummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, opgøres således:

$$\frac{200.000 \text{ kr.} \times 666.667}{1.000.000 \text{ kr.}} = 133.333 \text{ kr.}$$

Fortjenesten udgør 133.333 kr. - (-83.333 kr.) = 216.667 kr.

Fortjenesten overstiger dermed salgssummen for bygningen. Det er næppe rimeligt, at der sker beskatning som genvundne afskrivninger af et beløb, der er større end salgssummen.

Hvis bygningen sælges til 800.000 kr., vil den del af salgssummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, udgøre

$$\frac{800.000 \text{ kr.} \times 666.667}{1.000.000} = 533.334 \text{ kr.}$$

Fortjenesten udgør dermed 533.334 kr. - (-83.333 kr.) = 616.667 kr., og dette beløb vil blive beskattet som genvundne afskrivninger.

Hvis bygningen sælges til 1.000.000 kr., vil den del af salgssummen, der kan henføres til den afskrivningsberettigede del, udgøre

$$\frac{1.000.000 \text{ kr.} \times 666.667}{1.000.000} = 666.667 \text{ kr.}$$

Fortjenesten udgør dermed 666.667 kr. - (-83.333 kr.) = 750.000 kr. Det vil sige, at de foretagne afskrivninger genvindes fuldt ud, men den nedskrevne værdi er også i denne situation beregningsteknisk negativ.

I alle de tilfælde, hvor bygningen afstås for mere end anskaffelsessummen genvindes de foretagne afskrivninger fuldt ud. Uanset om den nedskrevne værdi er negativ, kan der dog højst ske beskatning af et beløb svarende til de foretagne afskrivninger.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at den nedskrevne værdi i nogle tilfælde bliver negativ. En negativ nedskreven værdi kan føre til urimelige resultater, når bygningen afstås for mindre end anskaffelsessummen. I eksempelvis det tilfælde, hvor en bygning nedrives, og der opgøres en negativ nedskreven værdi, vil der skulle ske beskatning af et beløb svarende til den negative

nedskrevne værdi. Dette er ikke rimeligt. Det er næppe heller rimeligt, at der kan ske beskatning som genvundne afskrivninger af et beløb, der er større end salgssummen for bygningen.

Der foreslås derfor med ændringsforslaget en regel, hvorefter den gennemsnitlige andel af anskaffelsessummen dog altid kan fastsættes til mindst det beløb, der kunne være afskrevet, såfremt der var foretaget maksimale afskrivninger på bygningen. Herved opnås, at det beløb, hvorved et interval indgår i det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag, fastsættes til mindst det beløb, der kunne være afskrevet på det pågældende interval ved maksimal afskrivning i den periode, hvori det pågældende interval har været afskrivningsberettiget.

Metoden indebærer, at det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag som helhed (dvs. intervallerne lagt sammen) mindst kan udgøre et beløb svarende til de afskrivninger, der kunne være foretaget på bygningen, såfremt der havde været afskrevet maksimalt på bygningen.

Genvundne afskrivninger opgøres under ét for en bygning, dvs. inklusive ombygning og forbedring af bygningen. Derfor skal en eventuel positiv nedskreven værdi for afholdte udgifter til ombygning og forbedring modregnes i en negativ nedskreven værdi for den oprindelige bygning. Det vil sige, at den gennemsnitlige andel altid kan fastsættes til mindst det beløb, der kunne være afskrevet, såfremt der var foretaget maksimale afskrivninger og forbedringer m.v. i den periode, hvor bygningen og forbedringen m.v. har været afskrivningsberettiget.

Den foreslåede regel anvendt på eksempel 1 fører til, at på intervallet mellem 0 og 250.000 kr. kan der være afskrevet 250.000 kr., og på intervallet mellem 250.000 og 500.000 kr. kan der i 10 år være afskrevet 125.000 kr. Det vil sige, at der på bygningen for de 2 særskilte intervaller kan være afskrevet i alt 375.000 kr., såfremt der har været afskrevet maksimalt.

Det foreslåede ændringsforslag indebærer, at det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag altid mindst kan udgøre det beløb, der kunne være afskrevet, såfremt der var foretaget maksimale afskrivninger på bygningen. Ændringsforslaget betyder således, at det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag udgør 375.000 kr., og da de foretagne afskrivninger udgør 375.000 kr., bliver den nedskrevne værdi 0 kr.

Afstås bygningen i eksempel 1 efter parternes aftale for eksempelvis 50.000 kr., fås med ændringsforslaget, at de genvundne afskrivninger bliver 18.750 kr. sammenholdt med 58.334 kr. efter lovforslaget.

Den gennemsnitlige afståelsessum er opgjort således:

$$\frac{50.000 \text{ kr.} \times 375.000}{1.000.000 \text{ kr.}} = 18.750 \text{ kr.}$$

Afstås bygningen efter parternes aftale for 800.000 kr. fås, at som genvundne afskrivninger beskattes 300.000 kr. i stedet for som efter lovforslaget 308.333 kr. Nedrives bygningen, og er salgssummen for materialer 0 kr., vil der ikke opnås noget nedrivningsfradrag, men der vil heller ikke skulle ske beskatning af et beløb på 41.667 kr., idet den nedskrevne værdi med ændringsforslaget ikke kan blive negativ.

Anvendes den foreslåede regel i ændringsforslaget på eksempel 2 fås, at på intervallet 0-500.000 kr. kan der i 20 år være afskrevet 500.000 kr., og på intervallet mellem 500.000 og 750.000 kr. kan der i 20 år være afskrevet 250.000 kr. De to intervaller kan dermed være fuldt afskrevet i løbet af 30 år.

Det vil sige, at der på bygningen for de to særskilte intervaller vil være afskrevet i alt 750.000 kr., såfremt der er afskrevet maksimalt. Ændringsforslaget betyder således, at det gennemsnitlige afskrivningsgrundlag udgør 750.000 kr., og da de foretagne afskrivninger udgør 750.000 kr., bliver den nedskrevne værdi 0 kr.

Afstås bygningen i eksempel 2 til 200.000 kr., bliver de genvundne afskrivninger dermed kun 150.000 kr. sammenholdt med 216.667 kr. efter de regler, der er indeholdt i lovforslaget.

Den gennemsnitlige afståelsessum er opgjort således:

$$\frac{200.000 \text{ kr.} \times 750.000}{1.000.000 \text{ kr.}} = 150.000 \text{ kr.}$$

Afstås bygningen til 800.000 kr., beskattes som genvundne afskrivninger 600.000 kr. efter ændringsforslaget i stedet for som efter lovforslaget 616.667 kr. Nedrives bygningen, og er salgssummen for materialer 0 kr., vil der ikke opnås noget nedrivningsfradrag, men der vil heller ikke skulle ske beskatning af et beløb på 83.333 kr., idet den nedskrevne værdi med ændringsforslaget ikke længere er negativ.

Den foreslåede regel i ændringsforslaget indebærer, at i det tilfælde, hvor der ikke er afskrevet maksimalt, idet der i et eller flere år ikke er foretaget afskrivning eller afskrivningen er foretaget med en lavere sats end den maksimalt tilladte, vil den nedskrevne værdi udgøre et positivt beløb. Herved opnås, at hvis bygningen i stedet for at blive solgt nedrives, kan der opnås et nedrivningsfradrag svarende til den nedskrevne værdi.

Hvis der i eksempel 1 ikke er foretaget afskrivning i år 14 og 15, udgør de foretagne afskrivninger 350.000 kr. Den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til det afskrivningsberettigede, udgør fortsat 375.000 kr. De 25.000 kr. svarer til, at der ikke er foretaget afskrivninger i 2 år a 5 pct. på intervallet mellem 0 og 250.000 kr. Den nedskrevne værdi udgør 375.000 kr. - 350.000 kr. = 25.000 kr. Hvis bygningen nedrives og salgssummen for materialer udgør 0 kr., kan der følgende opnås et nedrivningsfradrag på 25.000 kr.

Hvis der i eksempel 2 ikke er foretaget afskrivning i år 14 og 15, udgør de foretagne afskrivninger 725.000 kr. Den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til det afskrivningsberettigede, udgør fortsat 750.000 kr. Den nedskrevne værdi udgør 750.000 kr. - 725.000 kr. = 25.000 kr. De 25.000 kr. svarer til, at der ikke er foretaget afskrivninger i 2 år a 5 pct. på intervallet mellem 500.000 og 750.000 kr. Hvis bygningen nedrives og salgssummen for materialer udgør 0 kr., kan der opnås et nedrivningsfradrag på 25.000 kr.

Til nr. 3

Det er fremført, at udtrykket »ejerkredsen« i den foreslåede bestemmelse om afskæring af tabsfradrag i afskrivningslovens § 21 kun kan forstås som alle ejere af bygningen. Det betyder, at hvor ejere, der kun ejer eksempelvis 60 pct. af et interessentskab, og disse ejer det selskab, som bygningen overdrages til, ikke er omfattet af bestemmelsen. Den ejerkreds, som skal have bestemmende indflydelse på erhvervende selskab, kan kun forstås som den samlede kreds af personer, der overdrager bygningen.

Det fremgår imidlertid af lovforslagets bemærkninger, at i denne situation skal der ske afskæring af tabsfradrag.

Hvis det – modsat lovforslagets bemærkninger – var en betingelse, at alle ejere af interessentskabet skulle medregnes ved afgørelsen af,

om der foreligger bestemmende indflydelse på det erhvervende selskab, ville et tilfælde, hvor interessenter, der ejer 60 pct. af kapitalen eller 60 pct. af stemmerne, ikke afskæres fra tabsfradrag, når interessentskabet sælger bygningen til et selskab, som disse har bestemmende indflydelse på. I så fald ville interessentskabet helt kunne undgå bestemmelsen ved, at blot én af interessenterne ikke er medejer af det erhvervende selskab.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen således, at det er tilstrækkeligt for at afskære ejere fra tabsfradrag, at personer, der har bestemmede indflydelse på sælger, dvs. har mere end 50 pct. i ejerandel/kapitalandel og/eller er indehaver af mere end 50 pct. af stemmerne, også har bestemmende indflydelse på det erhvervende selskab derved, at de ejer mere end 50 pct. af aktierne og/eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.

Som anført i lovforslagets bemærkninger afskæres dog alle de ejere, der sælger bygningen m.v. fra tabsfradrag, dvs. også de ejere af bygningen m.v., der ikke er medejere af det erhvervende selskab.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve afskrivningslovens § 37.

Efter afskrivningslovens § 37 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om opgørelse af de aktiver, der omfattes af forskudsafskrivningen, om regnskab over forskudsafskrivningerne og om attestation af opgørelsen og regnskab med specifikationer.

Bestemmelsen erstatter den tidligere afskrivningslovs § 29 L, stk. 2-4, § 29 M og § 29 N, der indeholder regler om regnskaber, opgørelser m.v. Det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse (lovforslag nr. L 102 fra folketingsåret 1997-98 (2. samling)), at disse meget detaljerede regnskabskrav m.v. ikke bør skrives direkte i lovtæksten, men i stedet fastsættes i bekendtgørelses- og cirkulæreform.

Det er imidlertid ikke nødvendigt, at detaljerede regnskabskrav m.v. fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i afskrivningslovens § 37. Sådanne regler kan fastsættes med hjemmel i skattekontrollovens § 3, stk. 3. Efter denne bestemmelse kan skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for udarbejdelsen af det

skattemæssige årsregnskab og om den form, hvori regnskabs- og selvangivelsesoplysninger skal afgives. Endvidere bør reglerne ikke fastsættes i en selvstændig bekendtgørelse, idet alle krav til skatteregnskab m.v. bør være fastsat ét sted.

Det er herefter hensigten, at de regler om regnskab m.v., som den skattepligtige skal opfylde, for så vidt angår forskudsafskrivinger, fastsættes i bekendtgørelsen om skattemæssige krav til regnskabsgrundlaget og årsregnskabet (den såkaldte mindstekravs bekendtgørelse) med hjemmel i skattekontrollovens § 3, stk. 3.

Bestemmelsen i afskrivningslovens § 37 kan derfor ophæves som overflødig.

Til nr. 5

Der er tale om en redaktionel ændring vedrørende en stykhenviisning som følge af lovforslagets § 1, nr. 29.

Til nr. 6

Der er tale om et teknisk ændringsforslag i form af en ændret stykhenviisning i afskrivningslovens § 56, stk. 1, som følge af lovforslagets § 1, nr. 30. Med lovforslagets § 1, nr. 30, bliver afskrivningslovens § 56, stk. 2, til § 56, stk. 3, og derfor skal henvisningen i afskrivningslovens § 56, stk. 1, til stk. 2, ændres til stk. 3.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 58 A har til formål at løse et overgangsproblem. Bestemmelsen indfører adgang til, at udgifter til ombygning og forbedring, som er afholdt i indkomståret 1998 eller tidligere, kan straksfradrages i indkomståret 1999 eller senere, når ombygningen eller forbedringen tages i brug til et afskrivningsberettiget formål.

Det foreslås for det første præciseret i lovteksten, at de pågældende udgifter skal være afholdt i indkomståret 1998 eller tidligere.

I den foreslåede bestemmelses stk. 2, 4. pkt., er fastsat, at ejendomsværdien årsreguleret efter vurderingslovens § 2 A inden det nævnte indkomstårets begyndelse, benyttes i stedet den årsregulerede ejendomsværdi. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 21, stk. 3, 4. pkt., i den tidligere afskrivningslov. Bestemmelsen i den tidligere afskrivningslovs § 21, stk. 3, 4. pkt., er imidlertid ophævet ved lov nr. 378 af 18. maj 1994 med virkning for ombygninger eller

forbedringer, der foretages i indkomståret 1998 eller senere indkomstår. Som følge heraf skal for det andet stk. 2, 4. pkt., udgå af den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 8

Der er tale om et teknisk ændringsforslag i form af en ændret stykhenviisning som følge af lovforslagets § 7, nr. 1. Med lovforslagets § 7, nr. 1, bliver fondsbeskatningslovens § 4, stk. 7, til § 4, stk. 8. Som følge heraf skal henvisningen i fondsbeskatningslovens § 15, stk. 3, nr. 2, til fondsbeskatningslovens § 4, stk. 7, ændres til stk. 8.

Til nr. 9 og 10

Der er tale om tekniske ændringer som følge af den nye afskrivningslov i fondsbeskatningslovens §§ 18, 19 og 21 B, der vedrører fondes og foreningers overgang til beskatning efter fondsbeskatningsloven. Fondsbeskatningslovens § 18 indeholder regler om fastsættelse af afskrivningsgrundlaget for bygninger og installationer, der er anskaffet eller fuldført inden indkomstårets begyndelse. Af fondsbeskatningslovens § 18, stk. 1, fremgår det, at på bygninger, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningsloven, eller på installationer heri, foretages afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed bygningen eller installationen indgår i værdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse.

Efter afskrivningslovens § 15, stk. 1, er det i modsætning til den tidligere afskrivningslov ikke et krav, at installationen rent fysisk skal befinde sig i den pågældende bygning, men afgørende er, om installationen tjener en afskrivningsberettiget bygning.

Det foreslås derfor at tilpasse fondsbeskatningslovens § 18 vedrørende installationer til betingelserne i afskrivningslovens § 15, stk. 1.

Af fondsbeskatningslovens § 19 fremgår, at på installationer, hvorpå der kan afskrives i overensstemmelse med afskrivningslovens § 15, stk. 1, jf. § 17, stk. 1 og 2, og som er anskaffet eller fuldført forud for indkomstårets begyndelse, foretages afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed installationen skønnes at indgå i ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for indkomståret.

Fondsbeskatningslovens § 19 omhandler imidlertid installationer i ikkeafskrivningsberet-

tigede bygninger. Derfor skal henvisningen i fondsbeskatningslovens § 18 være til afskrivningslovens § 15, stk. 2, der omfatter installationer i ikkeafskrivningsberettigede bygninger og installationer i bygninger, der kun er delvis afskrivningsberettigede.

Ændringen af fondsbeskatningslovens § 21 B skyldes, at henvisningen til ligningslovens § 14 J skal ændres til afskrivningslovens § 39, stk. 6, idet ligningslovens § 14 J er ophævet ved pinsepakken og overflyttet til afskrivningslovens § 39, stk. 6.

Til nr. 11

Det foreslåede ændringsforslag er af redaktionel karakter.

Den foreslåede bestemmelse i fusionsskattelovens § 15 d skal indsættes som stk. 6 i stedet for som i lovforslaget som stk. 5, idet der ved lov nr. 166 af 24. marts 1999 er indsat et stk. 5 i fusionskattelovens § 15 d.

Til nr. 12

Der er tale om en redaktionel ændring, der dels skyldes, at lovforslaget om ændring af boafgiftsloven og ligningsloven (L 44) blev vedtaget ved 3. behandling i Folketinget den 2. december 1999, dels, at lovforslaget om ændring af ligningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolloven (L 88) forventes vedtaget inden 3. behandling af lovforslaget om ændring af forskellige skattelove (L 85). Dette indebærer, at den foreslåede bestemmelse i § 12, nr. 1, i nærværende lovforslag i stedet foreslås indsat som § 7 V i ligningsloven.

Til nr. 13

Der er tale om et teknisk ændringsforslag i form af en ændret stykhenviisning som følge af lovforslagets § 18, nr. 1. Med lovforslagets § 18, nr. 1, bliver virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5-7, til § 2, stk. 4-6. Som følge heraf skal henvisningen i virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5, der bliver stk. 4, til stk. 6, ændres til stk. 5.

Til nr. 14

Det foreslås, at den redaktionelle ændring vedrørende en stykhenviisning i ændringsforslagets nr. 5 og ændringsforslag nr. 02, 03, 04 til § 7 om ændring af henvisningsbestemmelser i fondsbe-

skatningsloven skal have virkning fra og med indkomståret 1999.

Til nr. 15

Det er fremført under udvalgsbehandlingen, at de foreslåede regler vedrørende den ændrede afskrivningsmetode for blandet benyttede installationer formentlig kan tillægges virkning fra og med indkomståret 1999, idet den skattepligtige i nogle tilfælde herved kan blive stillet bedre end efter lovforslaget.

Da en sådan ændring imidlertid muligvis kan anses for at være lovgivning med tilbagevirkende kraft af bebyrdende karakter, foreslås det i et nyt 3. pkt. til bestemmelsen i stk. 4 fastsat, at den skattepligtige dog kan vælge at anvende reglerne om den ændrede afskrivningsmetode for blandet benyttede installationer allerede fra og med indkomståret 1999.

Til nr. 16

Det foreslåede ændringsforslag nr. 03 om en ændret stykhenviisning i afskrivningslovens § 56, stk. 1, foreslås i stk. 9 tillagt samme virkningstidspunkt som lovforslagets § 1, nr. 30, hvormed afskrivningslovens § 56, stk. 2, bliver til § 56, stk. 3.

Til nr. 17

Der er tale om redaktionelle ændringer i form af korrektion af forkerte stykhenviisninger.

Det foreslåede ændringsforslag nr. 01 om en ændret stykhenviisning i fondsbeskatningslovens § 15, stk. 3, nr. 2, foreslås i stk. 17 tillagt samme virkningstidspunkt som lovforslagets § 7, nr. 1-5 og 9.

Høring

Ændringsforslagene har i udkast været på en meget kort høring hos Advokatrådet, Erhvervenes Skattesekretariat, Landbrugets Rådgivningscenter, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Skatterevisorforeningen, Skattechefforeningen og Told- og Skattestyrelsen.

Høringsparterne har kunnet tilslutte sig ændringsforslagene, herunder også ændringsforslag nr. 2 om en regel, hvorved negative nedskrevne værdier for blandet benyttede bygninger ikke opstår. De konkrete bemærkninger til ændringsforslagene er der taget højde for ved udformningen af ændringsforslagene.

Provenumæssige konsekvenser

Ændringsforslagene skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Jens Peter Verner sen (S) nfm d. Pernille Blach Hansen (S) Anna-Marie Hansen (S)

Erik Mortensen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Kristian Jensen (V)

Mariann Fischer Boel (V) fmd. Svend Aage Jensby (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Klaus Kjær (DF) Kim Behnke (FRI)